

El Ministeri presenta ara la primera peça d'un estatut docent trossejat

> pàg. 2 i 3

Pressupostos 2010

La Generalitat presenta uns comptes continuistes, desequilibrats i opacs.
> pàg. 4

L'educació torna al carrer

La Plataforma per l'ensenyament públic reprén la marxa amb una primera mobilització l'1 de desembre.
> pàg. 5

Càtedres

La convocatòria d'accés a càtedres, modificada per la pressió sindical.
> pàg. 6

Homologació pendent

Acaba el període d'aplicació de l'acord de 8 de març de 2007 sense aconseguir l'homologació retributiva.
> pàg. 7

Entrevista a Fina Blasco, interina

"Només si compartim els problemes i ens mobilitzem aconseguirem una eixida favorable per a tot el col·lectiu."
> pàg. 9

EDITORIAL

Amb qui vol seure Gabilondo?

Al començament de l'estiu, membres del secretariat de STES es van reunir amb Àngel Gabilondo. El ministre va explicar que volia plantejar un pacte social i polític per a l'Educació, i reprendre la negociació amb el professorat. Nosaltres vam argumentar sobre la necessitat que no avance la privatització, que es potencie l'escola pública i es milloren les condicions laborals dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament. Comptat i debatut, vam valorar molt positivament els plantejaments del ministre quant a la defensa del que és públic i vam quedar esperançats per veure com es concretaven. En la mesa de negociació de mitjan setembre, es van plantejar els temes d'interès per ambdues parts i s'acordà una freqüència de reunions mensuals. Fins ací, el ministre va complir amb el seu compromís d'obrir la negociació. A l'octubre, se'ns va convocar

Si el ministre pensa abordar el pacte que sàpiga que no ens entusiasma la idea de convertir els centres docents en empreses

per tractar un nou reial decret per regular el concurs de trasllats. També ens va presentar una breu proposta de pacte per l'Educació, tot i que el document no deia res sobre el procés de diàleg que l'ha d'acompanyar. Cal advertir en aquest punt que el professorat no pot acudir convocat a cap pacte on siga un convidat de pedra. I al novembre es parla del concurs de trasllats sobre la base d'un text que el Ministeri diu que ja ha consensuat amb les comunitats autònomes. L'administració diu a més que vol tancar prompte aquest procés. Se'ns està dient que hi ha poc de marge per a la negociació?

El concurs de trasllats és un instrument que condiciona en gran manera la vida laboral del professorat i necessita tot el consens possible i el temps indispensable per a informar els docents i perquè els sindicats aborden una negociació en condicions. La proposta del Ministeri té, a més, una càrrega de profunditat: avança criteris per al desplaçament del professorat i la supressió de llocs de treball en secundària, abans d'aprovar un estatut per a la funció docent. Gabilondo ha posat l'aladre davant els bous.

Si el ministre pensa abordar el pacte oferint al personal docent el mateix projecte d'estatut i de carrera docent que va presentar en les eleccions sindicals de 2006 —que, recordem, nosaltres ja vam rebutjar de pla— que sàpiga que ara tampoc no ens entusiasma la idea de convertir els centres docents en empreses dirigides amb criteris gerencials.

Francament, no acabem de veure a Gabilondo en companyia d'Aguirre i Font de Mora, fent un brindis per la malaguanyada escola pública, laica i democràtica... Però si finalment decideix seure a taula amb ells que no ens espere a sopar.

Allioli

ÈPOCA IV - Núm. 229 - DESEMBRE 2009 - SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ. INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV)

DIRECTOR: Joan Blanco
CAP DE REDACCIÓ: Rafa Miralles
CAPATAÇ D'ART: Amadeu Sanz

COORDINADORA: Rosa Roig
REDACCIÓ: Marc Candela, Beatriz Cardona, Joan Cortés, Sonia Ibàñez, Xavi Izquierdo, Jaume Llopis, Vicent Mauri

PRODUCCIÓ: Pep Ruiz

DISSENY I MAQUETACIÓ: Gràcia Ausiàs, Jordi Boluda
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA: Toni Soriano

ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT: Juan de Mena, 18, baix. 46008 València. Telèfon 96 391 91 47 · Fax 96 392 43 34 · allioli.stepv@intersindical.org · www.intersindical.org/stepv · TIRATGE: 15.000 exemplars · ISSN: 1576-0197 · DIPÒSIT LEGAL: V-1.454-1981 · FRANQUEIG CONCERTAT: 46/075 ·

INTERSINDICAL VALENCIANA · ALACANT: Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005 · T. 965985165 · ALCOI: Oliver, 1-5º. 03802 · T. 966540602 · ALZIRA: Avgda. Luis Suñer, 28-4t, p. 16. 46600 · T. 962400221 · BENICARLÓ: Plaça de l'Ajuntament, 3. 12580 · T. 964465283 · ELX: Maximilià Thous, 121-b. 03201 · T. 966225616 · CASTELLÓ: Marqués de Valverde, 8. 12003 · T. 964269094 · GANDIA: Sant Pasqual, 13 - 1r dta. 46700 · T. F. 962950754 · VALÈNCIA: Juan de Mena, 18. 46008 · T. 963919147 · XÀTIVA: Portal del Lleó, 8, 2ª. 46800 · T. 962283067 · UNIVERSITAT D'ALACANT: Edifici Germà Bernàcer, b. Tel. 965909512 · UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ: Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964728812 · UNIVERSITAT DE VALÈNCIA: Blasco Ibàñez, 21. Tel. 963983018 · UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA: Camí de Vera, s/n. Tel. 963877046 · UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX): Maximilià Thous, 121 b. Tel. 966225616 · UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA - CEU: Alfara del Patriarca. Tel. 963877046 · UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER: Godella. Tel. 963877046

EN PRIMER PLA EL MINISTERI REPRÉN LES NEGOCIACIONS AMB VELLES PROPOSTES

Àngel Gabilondo té el mèrit d'haver représ la negociació amb tots els sindicats que representen el professorat davant el Ministeri, un gest que el presenta com un polític més respectuós amb les vies de diàleg que la seua antecessora. La mesa de negociació estudia ara el projecte que regularà el concurs de trasllats. En la proposta, que s'explica en aquestes mateixes pàgines, ja es pot advertir que s'hi han introduït modificacions per a poder remoure el professorat de la seua destinació, un plantejament inèdit en secundària. D'altra banda, l'administració educativa central es limita a repartir un "document de bases" sobre el pacte per l'educació, sense esclarir res sobre el camí que pretén seguir en aquesta nova negociació. Ara mateix s'ha obert el teló: caldrà estar atents a la funció.

CANVIS PREOCUPANTS

en el concurs de trasllats del proper curs

El Ministeri prepara una nova convocatòria, adaptada a la LOE, per a regular la mobilitat del professorat

Allioli

El Ministeri d'Educació ha lliurat als sindicats el seu projecte de concurs de trasllats ajustat a la LOE, que s'haurà d'aplicar a partir del curs 2010/11. El document presentat, segons els STES, "a penes millora les condicions de treball del professorat, i en canvi fa passos arre- en algunes qüestions". Aporta una gran inseguretat davant les supres-

sions i readscripcions i augmenta la distància entre els càrrecs de gestió i el treball d'ensenyar; no assegura l'oferta de totes les vacants i elimina la participació sindical, que és la del professorat, en el procés.

La Confederació de STES, que ha presentat esmenes al projecte, ha dit que la nova regulació del concurs de trasllats, "hauria de millorar l'actual regulació i no

introduir canvis que perjudiquen el conjunt del professorat". La normativa sotmesa a consideració "necessita un alt grau de consens i un procés de consulta i negociació amb els sindicats i les comunitats autònomes". El Sindicat ha exigut al ministeri una reconsideració dels canvis que pretén introduir i ampliar els temps de la negociació "per garantir un ampli debat entre el professorat".

Principals novetats

- Modifica els criteris de desplaçament i/o supressió de places del professorat de secundària i estableix, com a criteri primer, de l'antiguitat en el centre. L'antiguitat en el cos, per tant, passa a segon lloc.
- Unifica les fases provisional i definitiva, fet que implica la supressió de la resolució provisional del concurs. En conseqüència, queda suprimit el dret a la renúncia, que actualment es pot exercir en publicar-se la resolució provisional.
- Desapareix del concurs el dret de concurrència, el qual ja no es regula.
- La baremació dels mèrits introdueix l'avaluació voluntària de la funció docent. Es tracta d'un punt inquietant atés que no hi ha cap normativa estatal que la regule. Els criteris per a l'avaluació poden ser tan parcials i subjectius com la inspecció o la direcció del centre determinen. Els barems sobrevaloren les funcions directives i altres tipus de gestió en detriment de la tasca docent.
- Regula un sistema d'adjudicació de comissions de servei com a sistema ordinari de provisió de llocs de treball, equivalent al concurs de trasllats.
- Introdueix, per primera vegada en un reial decret, el dret a la mobilitat per violència de gènere.
- Efectivitat de la potestat de les administracions educatives, d'acord amb la LOE, per a establir els requisits de titulació i capacitat professional per a l'assignació de llocs singulars.

El ministre Gabilondo haurà de mostrar les seues cartes

EL SINDICAT, DAVANT EL PROJECTE MINISTERIAL

Punts foscos

- El nou projecte del Ministeri no assegura la convocatòria anual del concurs, només en planteja una d'àmbit estatal cada dos anys, i queda a la voluntat de les administracions autonòmiques la convocatòria per als anys alternatius. Manté, per tant, l'actual regulació.
- No es garanteix l'eixida a concurs totes les places de nova creació derivades de la planificació educativa i totes les jubilacions. Cal que les places oferides, amb les seues característiques espe-

cífiques, es donen a conèixer públicament en la convocatòria, tot i que siga de manera provisional.

- El tractament previst a la recol·locació i redistribució del funcionariat per raons de planificació educativa —o per les necessitats originades per modificacions del sistema educatiu— condemna a una absoluta manca de garanties jurídiques per al professorat suprimit. Cal negociar una normativa bàsica que establisca els criteris per a

creacions, supressions o amortitzacions de places.

- El nou concurs pretén que desaparega la representació sindical de les comissions baremadores, un fet que provocaria la pèrdua de garanties d'imparcialitat i control del procés. Cal garantir, en canvi, la participació sindical en les diferents fases del procés, des de l'elaboració de les normes procedimentals fins a la participació activa en els tots els òrgans que s'establisquen.

Modificacions inacceptables

- Ens oposem a la modificació sobre els criteris de desplaçament i/o supressió de llocs de treball, també a la desaparició del dret a la renúncia de la resolució provisional. Cal mantindre vigent el dret de concurrència.
- Són inacceptables la introducció d'una avaluació de la tasca docent, realitzada amb criteris subjectius, i la sobreevaluació de la funció directiva.
- Les comissions de servei no s'han de proveir amb un sistema equivalent a l'ordinari. Les comissions cal regular-les només per a qüestions extraordinàries i de necessitat extrema.

- Tot i que és positiva la regulació de la mobilitat per violència de gènere, cal plantejar un tractament més flexible, i que el desplaçament pugui tindre un caràcter temporal o de comissió de serveis, el caràcter voluntari i l'acord amb la funcionària afectada. Tant si el trasllat és permanent o provisional, les places a l'abast de la persona afectada no han de tindre limitacions territorials, ha de poder concórrer a les places de tot l'estat.

- Ens oposem a la regulació de l'assignació directa de llocs singulars derivats de la planificació o de projectes

educatius del centre, d'innovació educativa, etc. Això suposaria introduir fórmules inacceptables amb una forta càrrega de subjectivitat, més pròpies de la contractació en les empreses privades.

- Els requisits de titulació i especialitat han de ser objectius. Es tracta de llocs singulars derivats de la planificació o de projectes educatius del centre, de la innovació educativa, etc. En concret, es pensa en llocs amb dues especialitats, o altres llocs amb requisits específics de formació o de perfil.

Un nou 'pacte per l'educació'?

El Ministeri presenta el debat amb unes 'bases' indefinides

El document *Bases para un pacto en educación* presentat pel Ministeri d'Educació només esbossa un escenari genèric, sense concretar mesures. Tanmateix, el Pacte per l'Educació, tal com l'entén la Confederació de STES, hauria d'estar clarament centrat en l'ensenyament públic, que no pot ser un negoci ni està al servei de cap ideologia ni doctrina religiosa. STES ha demanat al Ministeri més concreció per al procés que s'ha obert: "De la qualitat democràtica del procés que ha de concretar l'anomenat pacte per l'educació dependran en gran manera els seus resultats".

El Sindicat entén que és l'ensenyament públic l'únic que garanteix la cohesió social i permet avançar en paral·lel qualitat i equitat. "Dins d'aquest marc, diuen els STES, un escenari tan genèric com el que plantegen les Bases dona cabuda a les aspiracions dels sectors més conservadors, obstinats a consolidar i aprofundir en la privatització educativa amb l'extensió dels concerts a les etapes no obligatòries". Per exemple, pel que fa a l'atenció educativa en l'etapa 0-3 anys, assegura el Sindicat, "es confia a la gestió i iniciativa d'ajuntaments i comunitats autònomes, fet que equival a obrir el pas a polítiques privatitzadores". D'altra banda, les mesures sobre professorat "s'emmarquen en el futur estatut docent i en la carrera professional que incorpora". La jerarquització artificial dins d'un mateix cos del professorat, la consideració individualista de la tasca docent i la submissió al criteri dels responsables superiors, dibuixa, per als STES, "un model d'educació gerencial, més identificat amb la cultura d'empresa que amb l'escola democràtica". S'hi ignora la perspectiva col·lectiva que suposa entendre que el centre es regeix per un projecte democràticament consensuat per tota la comunitat educativa".

VICENT ESTEVE

A l'escola fins els 18 anys?

Encara no s'albira si açò del pacte per l'educació és una flor de plàstic o, en canvi, anuncia primavera, quan el ministre Gabilondo, filòsof de professió, deixa caure que anem pensant en una permanència obligatòria a l'escola fins als 18 anys. Els qui no s'ho van pensar molt van ser els 360 lectors de l'edició digital d'*El País* que, al cap de pocs minuts que ho amollara, ja havien apedregat el ministre amb els seus comentaris. Com la lectura de diaris, ni que siguen digitals, no forma part de la cultura popular, es pot pensar que "els comentaristes" ja tenien una edat i uns costums: eren adults. El personal ja talludet no va perdre l'ocasió d'escampar que qualsevol obligació provoca al·lèrgia entre el jove, com si els becaris de jornada

El buró europeu justifica allargar l'escolarització fins els 18 anys perquè diuen que augmentaria la productivitat

indefinible, aspirants a milleuristes, formaren part del filantròpic voluntariat social.

No n'hi ha per a tant. Fins als 18 anys, hi ha moltes xicotes i molts xicots als instituts. Uns perquè han repetit un parell de cursos en 10 anys d'escolaritat obligatòria. I, d'altres, si els hi ha anat bé fins als 16 anys, perquè amb un títol que no obri cap porta laboral s'hi queden a fer alguna cosa més, encara que una bona part no en traga trellat. Fins i tot, el buró europeu que ens governa ha dit que cal que un 85% dels estudiants romanguen escolaritzats fins als 18, no perquè augmenten els lectors de diaris, sinó perquè augmenta la productivitat. Aleshores, què vol dir tant d'enrenou? Hipòtesi A: hi ha una majoria minoritària a qui no li agrada anar a escola, encara que li paguen. Li sobren raons. Hipòtesi B: hi ha una minoria majoritària que desconfia dels polítics que no fan gran cosa perquè els de la hipòtesi anterior deixen de tenir les seues raons. Si aconseguim que una majoria majoritària fóra profitosament feliç anant a escola, les paraules del ministre sonarien sàvies, sinceres i humanistes. Mala sort, ministre.